

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Reverendissimo, Perillvstri, Et Amplissimo S. R. I. Prælato Domino, Domino
Dionysio Libero Baroni de Rehlingen & Haltenberg &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

REVERENDISSIMO,
PERILLVSTRI, ET
AMPLISSIMO

S. R. I. PRÆLATO

Domino, Domino

DIONYSIO

Libero Baroni de Rehlingen
& Haltenberg &c.

Ex immediatis Sacri Romani Imperij Statibus
Antiquissimi, & Nobilissimi Collegij Canonico-
rum Regularium Ordinis S. AUGUSTINI, ad Beatissimam
VIRGINEM in Wettenhausen DEI gratiâ

ABBATI DIGNISSIMO,

Domino Dynastiæ in Knöringen.

Sac. Cæs. Maj. Consiliario & Sacellano perpetuo,
SS. Theol. & SS. Can. Doctori.

NEC NON

Ejusdem SS. Canonico-Apostolici Ordinis per
Dioccesin Augustanam in Suevia & Bojaria

VISITATORI VIGILANTISSIMO,

DOMINO MEO GRATIOSO.

Obile momentum huic Libello
adjecit Reverendissima & Perill.
Amplitudo Tua, dum mihi ut Il-
lustre Nomen, & Venerandissi-
mum Vultum Tuum eidem præ-
figerem, gratiosè concessit; sic enim non tantum

)(2

tuta-

EPISTOLA

tutamen, sed etiam lumen pagellis affudit. Optabam ad augendam Opusculi perspicuitatem Chalceuticâ manu fronti insculpere tale symbolum, quod totius argumenti, nempe Ignatianæ Asceseos, Synopsin perfectissimam unum sub aspectum daret. Non reperi compendiosius, & sensu copiosius, quam Religiosissimi Oris Tui iconisnum. Quidquid enim in Lojoleis meditationis scriptum lego

Id Tua spectanti pergit Imago loqui:

*Finem Hominis Oculus Tuus nictat in sola æterna intentus: sollicitam peccatorum censuram, & eorum quæ nobis novissima accidunt meditationem cilia exercitata ostentant. Regulas animi sensa prudenter discernendi docet Frons Catoniana: moderata macies sapit placita victus temperandi. De eleemosynis ritè distribuendis documenta liberalissima exporrecti vultus benignitas præscribit: ac denique Vitam & Mores DEI Hominis tum nascentis & peregrinantis, tum morientis, & gloriosè triumphantis divina quædam totius faciei, compositissimâque dignitas demonstrat Verbo: Effigies es, vel potius sacrum quoddam hieroglyphicum omnium hîc intus latentium præceptionum. Nisi velimus, & quidem verò propinquius dicere, Te, & Libellum esse geminam
 imagi-*

DEDICATORIA.

imaginem ejusdem prototypi Magnorum Maximi Augustini. Cujus sedulâ inspectione Tu animum, Ignatius Libellum depinxerit: cum Imaginis proprium sit, fluxisse ab Exemplari.

Hanc originis communionem causam esse conjector, illius eximij studij, quo maxima quæque Lumina Tui Apostolici Ordinis in Sacra Ignatij exercitia ferebantur, & feruntur. Testor inter multos alios Alanum Solminiacum, ac Petrum Forerium de Mataincour, Illum Abbatem B. V. Cancellatæ, & Episcopum Codurcensem: Istum Congregationis Salvatoris Restauratorem, & Generalem, nec non Virginum Religiosarum *Domina Nostra* Institutorem: Viros Magno parente Africano dignissimos, ac vitæ asperitate, mirorum patratorem famâ, ac rerum præclarè gestarum gloriâ, in typum missâ, præcellentes. Tametsi uterque domi haberet Augustiniani *Cordis Æthnam*, ad incendendos animos: Loiolæ tamen Igniculos non aspernabantur. Quin gaudebant Gaudierio, aut alio Sociorum JESU sufflaminatore, ad Foculum in hoc *meo Camino* exardentem, non tantum incalescere ipsi: sed etiam in alios flammam spargere, & partem felicissimi successûs ejusmodi suis Directoribus modestissimè adscribere.

Vestigia prænotata Tu, REVERENDISSIME, PERILLUSTRIS, & AMPLISSIME PRÆSUL ad

E P I S T O L A

amissim sequeris, non inolito quodā impetu, ut aquila aquilas solet, sed meditato consilio: cum sæpius ex Gratioſo ore Tuo illud audiatur; Ignatianas Vias ideo maximè Tibi probari, quod deprehendas, quemque Tuorum Contribulium tantò studiosiùs eas calcasse, quantò animosiùs ad Summa grassabantur. Nec minus faciebas, quàm dixeras; Nam Hipponensis Magistri Sacram Stoam vix dum ingressus, Hanc Lojoleiam animi *Culturam* adeò complexus es, ut fama sit Te religiosa vitæ adhuc propè tiro-nem, anno abhinc semisæculari, in unica ab Ignatio isthic descripta meditatione, horas septè continuas posuisse. Sic nimirū avidè helluabaris in bolo, cum Augustinianis ad *solum DEUM allocutionibus*, tam similis saporis, & saginæ. Hoc factò non tantum symbolum, sed etiam Lemma foliorum meorum evasisti. Quia es *Exemplum practicum Exercitiorum*. Respondit par fructus; sicut enim Alani commentatio ejusmodi, Cancellatæ Virginis Abbatiam, & deinde Diocesium Cadurensensem in florem reduxit; ita hæc Tua exercitatio Wettenhusanæ Matris Collegium ex ruderibus in hodiernū splendorem excitavit, cum maximo plausu spectantium, eorum præcipuè, qui utrumque viderunt & jacentis Cœnobij cinerè, & redivivum Phœnicem, memineruntque Tuo unius ære, ingenio,

DEDICATORIA.

nio, & labore surrexisse. Ac propterea in suspicionem iverunt ipsi, ac alios traxere, Te nescio quem veteris auri thesaurum reperisse. Neque enim persuaderi queunt, potuisse vicennali tempore (quo huic loco compulsus præs) eoque non satis æquo, tantum æs alienum, quantum reperisti, dissolvi: tam augusta ædificia sacra & profana excitari: hortis & mandris tam latè patentibus cingi: sacrum templi instrumentum, tam in vasis, quàm vestibus multorum millium ære augeri: toparchiam veterem ex viculo in oppidum elegans, ac jure gladij per Te decoratum, exurgere: ac nobilissimæ Sedis accessione dilatari; nihil imminutâ, summis infimisque collaudata hospitalitate. Hæc, inquam, fieri non potuisse autumant, nisi in latentis auri ingentem cumulum incidisses.

Agantur illi suspicionibus, ego indubitatus pronuncio, reperisse Te, REVERENDISSIME, PERILLUSTRIS, ac AMPLISSIME PRÆLATE, reperisse thesaurum: sed in agris Augustino-Ignatianis altè defossum, Pietatem scilicet ad omnia utilem, & animum sibi nihil, at omnia DEO confidentem. Hanc divitis metalli venam ante dimidium sæculum (ut antè dicebam) tibi primò detectam, deinceps quotannis bis scrutari solitus es, repetito octiduanæ commentationis sarculo. Quid aliud potuisti, quàm Potof-

EPISTOLA

toffianas gazas centenâ jam fossione eruere? Et
 quia ante omnia *Christi* in Te, Tuisque *regnantis*
Labarum & coronam quæsiuisti, & inuenisti,
 debuerunt ex divina promissione adijci cætera.
 Sunt verò ad miraculum usque adjecta. Primum
 quidem *Opes* ad Magnificentissimæ Basilicæ, &
 Collegij splendidissimi structuram, aliâque
 prius recensita suffecturæ, fonte alio unde tot
 profluerent, Tibi ipsi, ut sæpe fateris, ignorato.
 Deinde *Scientiæ* præsertim Sacræ, quibus Tiro-
 num rudes mentes Apostolico D. Augustini Spi-
 ritu, & Religiosorum subiectorum animos Tho-
 mæâ Sapientiâ, & Gratiani prudentiâ tot annis
 subtiliter imbuiisti, ut meritò *Doctoris* tam *Theo-*
logici quàm *Pontificij Juris* lauream sis conse-
 cutus. Accessere tertio *Honores* inter dome-
 sticos *Maximi* (omnes debebam dicere) cum om-
 nia officia in ordine conferri solita admini-
 strâris. Ad quos bis aliò postulatus, & extortus
 es, semel ad Berchtoldgadenensis Ducalis Ecclesiæ
 Subdecanatum cum auctoritate Decani; deinde,
 post ipsius Decani officium, in Tuo Nativo ad
 S. Crucem Augustæ celeberrimo Collegio, inte-
 gerrimè gestum, tandem supremum Wettenhu-
 sij Magistratum (necessarius ab interitu vindex)
 ascendisti, S. R. I. Prælatus infulatus, ac Tui
 sacerrimi ac florentissimi Ordinis per Dioecesiu
 Augustanam Vigilantissimus *Visitor*. Deni-
 que

DEDICATORIA.

que Favores & Gratia Summorum Capitum in Te profusi, inprimis Summi Pontificis, & Cardinalium Flavij Chisij & Imperialis Casparis de Carpineo: recentissimè autem ipsius Augustissimi Leopoldi Imperatoris, qui Reverendissimam & Perill. Amplitudinem Tuam, in *Consiliarium* suum & Capellanum perpetuum admodum nuper delegit. Ut taceam Serenissimos Reginam Poloniæ, & Ducem Lotharingæ, aliosque Principes & Magnates hospites Tuos Gratosissimos, & prolixos laudatores.

Ne autem ulla dubitandi facultas resideret, unde hæc cœlestis studij auctaria promanarent, ea Reverendissimæ Amplitudini Tuæ prænu-
ciavit primus Exercitiorum Dilinganus Director, quando illo Tuo superiùs laudato fervore entheatus in idem Vaticinium prorupit, quòd ob parem causam, in Speculum Vitæ Tuæ Codurcensem Alanū olim protulit P. Hieronymus Bayolus S. Ignatij Alumnus: nimirum DEUM
Tua Perillustri Amplitudine *usurum cen quodam instrumento pro bono Ecclesiæ suæ, & Sacri Ordinis Vestri incremento.* Oraculo fidem adstruis, non tantum capitalibus meritis in tria insignia Canonica Familix Collegia: sed longè maximè Alanianæ, & Forerianæ Vitæ perfectissimo exemplo. Quo Septuagenario major,

EPISTOLA

in pijs laboribus antecedis omnes, in quiete sequeris: semper primus in Odæo, ultimus, aut ferè nullus in triclinio: propior nunquam vescenti; quàm perpetuò jejunanti: Nisi quod Divinis cum Cælo delicijs, cum libris symposiis, & cum hominibus, calentibus circa Cœlestia sermocinationibus assiduè epularis, tam saginato Spiritu, quàm corpore extenuato.

Præmissi hæc omnia, non quod Reverendissimæ Amplitudini Tuæ expetita putarem (neque enim indiget, aut delectatur præconio meo) sed quia Libello meo honorifica duxi, & mihi necessaria ad excusandam audaciam, qua tam exilem Codiculum Tuo Amplissimo honori inscribere præsumpsi. Author, materia, & Tempus me invitarunt. Ille quidem, quia ejusdem *Instructionem secundam* Tuo Illustri patrocinio commendatam (me teste, offerente, & humanitatis particeps) gratiosissimè acceptasti. Materies idè animos fecit, quia *Te agrum istum*, in quo cœlestem thesaurum latere, frequenter prædicas, confidebam, non quidem empto, ut Evangelicus sapiens, verùm tenui dono meo, humanissimè admissurum. Tempus denique ipsum me admonebat, annus nempe à primò Tibi gustatâ hujus *Cœlestis studij disciplinâ* (ut initio monebam) semicentesimus,

DEDICATORIA.

tesimus, ut Jubilarem ætatem in Altissimæ
Mentis Tuæ exercitatoriâ culturâ peractam
obsequiosissimè gratulater, atque servitium
meum paratissimè offerrem (quod hisce facio)
ad instruendam hoc Libello, plurimisque aliis
pretiosioribus, meo ministerio conquirendis,
locupletissimam, quam moliris, bibliotheca-
cam, loci amplitudine, & elegantia, nec non
Codicum multitudine, selectûque cum quali-
bet, certaturam.

Id nimirum agis, REVERENDISSIME, PER-
ILLUSTRIS, ac AMPLISSIME ANTISTES, ut Wet-
tenhusanæ Virginis Augustiniani Clientes, post
virtutem (cujus præcipua est sollicitudo) ma-
gis re litterariâ, quam familiari præcellant.
Hinc studiosius satagis, ut Doctissimi Collegæ
sua capita supra vulgus, quam ut turres, &
fastigia ædificiorum suos apices supra nubes
attollant. Quod, SAPIENTISSIME PRÆSUL,
duplice assequeris viâ: unâ librorum copioso
subsidio, alterâ graduum Academicorum illi-
cio, cum jam unum Theologico, duos Philo-
sophico doctoratu, in Celebrî Universitate jus-
seris inaugurari. Quarum hæc magno est, ut
cæteri sequi velint, incitamento; illa, ut possint,
proficuo adjumento.

Porrige

EPIST. DEDICAT.

Porrigite itaque REVERENDISSIME, PERILLUSTRIS & AMPLISSIME DOMINE gratiosam manum his pagellis à meo typo venientibus recipiendis apertam ; meo autem osculo admittendo humanissimè paratam. Méque inter servos Tuos retine , qui DEVM pro longissimâ Tua incolumitate deprecari nunquam desisto. Dilingæ septimo Octobris. Anno M. DC. LXXX.

R.^{mæ} & Perill. Amplitudinis
Tuæ

Humillimus Servus

Joannes Casparus Bencard,
Bibliopola Acad.